

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/1376/ /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 219/2012. (VI. 19.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos – és a Magyar Polgári Jogvédő Mozgalom vezetője – 2011. november 29-én, postai úton terjesztettek elő panaszbeadványt a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt. Az előadott panasz az alábbiakban foglalható össze.

A panaszossal szemben egy bank végrehajtási eljárást kezdeményezett, melynek keretében ingatlanát árverésen értékesítették. A panaszos a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló kölcsönszerződés semmissége iránt a Fővárosi Bíróságon, míg a végrehajtási eljárás megszüntetése iránt a Marcali Városi Bíróságon kezdeményezett peres eljárást. A folyamatban lévő peres eljárások ellenére 2011. október 22-én a végrehajtó – a Marcali Rendőrkapitányság rendőreinek közreműködésével – megkezdte az ingatlan kiürítését.

A panaszos – és a Jogvédő Mozgalom vezetője – a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

- álláspontjuk szerint a Marcali Rendőrkapitányság nem működhetett volna közre az ingatlan kiürítésében, tekintettel arra, hogy a Marcali Városi Bíróság előtt a végrehajtás megszüntetése iránti perben a rendőrkapitányság ellenérdekű fél, alperes. Ezért a Marcali Rendőrkapitányságnak az eljárásból való kizárását kellett volna kérelmeznie. Ehelyett 15 rendőrautóval jelentek meg a helyszínen a marcali rendőrök, a panaszos jelenléte nélkül behatoltak az ingatlanba és asszisztáltak a lakáskiürítéshez.

- véleményük szerint a 15 rendőrségi gépjármű helyszínre küldésének célja egyértelműen a panaszos megfélemlítése volt. Ezért kérték annak kivizsgálását, hogy hivatalból hány autót küldtek a végrehajtás helyszínére, mivel tudomásuk szerint olyan rendőrök és szolgálati gépkocsik is megjelentek ott, akik és amelyek a vezénylésben nem szereztek.

- álláspontjuk szerint felmerül az ügyben a hivatali visszaélés gyanúja, különös tekintettel arra, hogy a IV. rendű alperes a Marcali Rendőrkapitányság, és az árverési vevő is hivatásos állományú rendőr Fonyódon.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában megállapította, hogy a panaszolt intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz és a 13. §-ának (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való alapvető jogát.

A Panasztestület arra a következtetésre jutott, hogy kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jártak el a végrehajtás helyszínén a rendőrök, és jogszerű eljárást tanúsítottak, amikor a tevékenységüket a végrehajtó intézkedései szerint fejtették ki, így a panaszos tulajdonhoz való jogának megsértését nem valósították meg. Nem tartotta továbbá indokoltnak megállapítani a végrehajtásban közreműködő rendőri erők nagysága miatt az arányosság követelményének és azzal összefüggésben a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a megsértését.

A Panasztestület ugyanakkor arra a megállapításra jutott, hogy a marcali rendőrök jelenléte megvalósította a részrehajlásmentes intézkedés követelményének objektív teszt szerinti sérelmét, ami a panaszos oldalán a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezte.

III.

A II. pontban ismertetett panaszbeadványt csak a panaszos látta el aláírásával. A Panasztestület ezért határidő tűzésével hiánypótlásra hívta fel a panasz előterjesztőit, akik válaszul küldtek egy meghatalmazást, amelyben a panaszos meghatalmazta a Magyar Polgári Jogvédő Mozgalom elnökét, hogy a Marcali Bíróságon és a Fővárosi Bíróságon – a megjelölt számon – folyamatban lévő ügyeiben jogvédőként helyette és nevében eljárjon. A panaszeljárásra vonatkozó meghatalmazást az érintettek nem bocsátottak a Panasztestület rendelkezésére, ugyanakkor a Jogvédő Mozgalom vezetője – saját nevében és aláírásával ellátva – előterjesztett egy panaszbeadványt az ügygel kapcsolatban, amely a 29000/105/806/2012. RP. számon folytatott közigazgatási hatósági eljárásban került elbírálásra.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2011. november 29-én előterjesztett beadványa;
- a Fonyódi Rendőrkapitányság vezetőjének 14030-105/5-2/2012/P. számú, 2012. február 21-én kelt tájékoztatása;
- a Fonyódi Rendőrkapitányság Balatonlelle Rendőrőrs r. főtörzsőrmesterének 14030-105/5-1/2012/P. számú, 2012. február 20-án készült jelentése;
- a Marcali Rendőrkapitányság mb. vezetőjének 14040-807/2012. ált. számú, 2012. február 27-én kelt tájékoztatása;
- a bírósági végrehajtó 0228.V.720/2010/119. számú, 2011. november 7-én kelt levele;
- a Marcali Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály r. zászlósának 14040-100/1393/2011/megk. számú, 2011. november 22-én készített jelentése;
- a Fonyódi Rendőrkapitányság Balatonlelle Rendőrőrs r. főtörzsőrmesterének 14030-9598/2011/id. számú, 2011. november 22-én kelt jelentése.

III.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A végrehajtás helyszínén való rendőri jelenlét és eljárás tekintetében a következő megállapításokat teszem.

A panaszos sérelmezte, hogy a végrehajtás helyszínén megjelentek a rendőrök, a panaszos jelenléte nélkül behatoltak az ingatlanba és asszisztáltak a lakáskiürítéshez.

A magánlakásban történő rendőri intézkedésről az Rtv. 39. §-a rendelkezik, amelynek az alábbi bekezdései vonatkoznak a végrehajtási eljárásban való közreműködésre:

„(1) A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve (...)

e) végrehajtási eljárás lefolytatása céljából, ha az abban való közreműködés – jogszabály alapján – a rendőrség számára kötelező; (...)

(2) A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős.

(3) A birtokos távollétében történt behatolást követően – a végrehajtási eljárásban való közreműködés kivételével – a rendőrség köteles a birtokost tájékoztatni, és a vagyonvédelem érdekében szükséges intézkedést megtenni.”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. §-a ezt az alábbi rendelkezésekkel egészíti ki:

„(1) Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt.

(2) A rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a végrehajtási cselekményt foganatosító szóbeli kérésére is. A rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre. Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járőrt vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki.

(3) A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől.

(4) A rendőr szolgálati előjárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.”

Az önálló bírósági végrehajtó a Marcali Rendőrkapitányság vezetőjének címzett, 2011. november 7-én kelt levelében a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 45. §-ának (1) bekezdése alapján kéri – a panaszos, mint adós elleni végrehajtási eljárásban – a végrehajtás foganatosításához 5 fő rendőr biztosítását.

A Vht. 5. §-a szerint:

„(1) A bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érni, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett (a továbbiakban: adós) teljesítse a kötelezettségét.

(2) Az állami kényszer – e törvény keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti.

(3) Az adós személye elleni kényszercselekményt – a bíróság, illetőleg a bírósági végrehajtó (a továbbiakban: végrehajtó) intézkedése alapján – a rendőrség végzi el. A rendőrség jogosult és köteles mindazokat a kényszerítő intézkedéseket megtenni és kényszerítő eszközöket alkalmazni, amelyek a rendőrségről szóló jogszabályok szerint megtehetőek, illetőleg alkalmazhatók, és az adott esetben a végrehajtás eredményes befejezéséhez szükségesek.”

A Vht. 45. §-a alapján:

„(1) Ellenszegülés esetén a végrehajtó közvetlenül a legközelebbi helyi rendőri szervhez fordul, amely köteles a végrehajtási eljárásban haladéktalanul közreműködni az ellenszegülés megszüntetése végett.

(2) A végrehajtó a rendőrség közreműködését feltünteti a végrehajtási cselekményről készült jegyzőkönyvben.”

A Marcali Rendőrkapitányság mb. vezetőjének 14040-807/2012. ált. számú tájékoztatása szerint állományának beosztottai az önálló bírósági végrehajtó karhatalmi igénylése alapján működtek közre a végrehajtási eljárásban. A panaszos a végrehajtás megkezdését követően érkezett a helyszínre. A rendőrök vele szemben nem fogatosítottak intézkedést, tekintettel arra, hogy a végrehajtás során rendkívüli esemény nem történt. A panaszos tájékoztatást rendőri részről nem kapott, mivel a végrehajtó fogatosította a kényszercselekményt, amelynek során rendőri intézkedés nem vált szükségessé.

A Fonyódi Rendőrkapitányság vezetőjének 14030-105/5-2/2012/P. számú tájékoztatása alapján járőrei – a Marcali Rendőrkapitányság közvetett érintettsége miatt – a Szolgálati Szabályzat 37. §-a szerinti „Rendőri közreműködés végrehajtási eljárásban” intézkedést fogatosítottak a panaszban megjelölt helyszínen.

A rendőrséget – mint bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatokat ellátó állami, fegyveres rendvédelmi szervet – az Rtv. 2. § (2) bekezdése alapján együttműködési kötelezettség terheli az állami és helyi önkormányzati szervekkel. Ennek keretében segítséget nyújt e közigazgatási szervek hivatalos eljárásának zavartalan lefolytatásához.

A Vht. indokolása szerint *„A bírósági végrehajtási eljárásban a rendőrség feladata kettős jellegű. A rendőrség feladata egyrészt az, hogy a végrehajtó személyének védelmét ellátva a végrehajtó eljárási cselekményének elvégzését lehetővé tegye. Másrészt azonban a meghatározott cselekményre vonatkozó rendelkezés alapján a rendőrség tevékenyen köteles közreműködni abban, hogy a kötelezett a meghatározott cselekményt teljesítse.”*

A rendőrség a bírósággal – mint állami szervvel – törvény alapján fennálló együttműködési kötelezettsége alapján, a bírósági végrehajtó erre irányuló jogszerű kérelmére tekintettel működött közre a panaszossal szembeni végrehajtási eljárásban.

Az Rtv.-hez fűzött indokolás szerint: *„A magánlakás sérthetlenségéhez fűződő alapvető jog korlátozására csak törvényes felhatalmazáson alapuló hatósági határozat alapján van lehetőség.”* A végrehajtás jogalapját a végrehajtó által a helyszínen bemutatott 0228.V.720/2010/119. számú jogerős határozat jelentette. A rendőrök tehát a panaszos lakásába – a végrehajtási eljárás lefolytatása céljából – jogerős hatósági határozat alapján léptek be, mivel a közreműködésük jogszabály alapján kötelező volt. A birtokos távollétében történt behatolásra – az Rtv. 39. § (3) bekezdésének felhatalmazása alapján – minden további tájékoztatási vagy intézkedési kötelezettség nélkül jogosultak voltak.

A fentiek alapján a végrehajtás helyszínén mind a rendőri jelenlét, mind a rendőri intézkedés jogszerű volt, ezért a panaszt elutasítom.

2) A panaszban foglaltak szerint a 15 rendőrségi gépjármű helyszínre küldésével egyértelműen az volt a rendőrség célja, hogy a panaszt megfélemlítse.

Az Rtv. 15. §-a fogalmazza meg az arányosság követelményét az alábbiak szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

A bírósági végrehajtó a Marcali Rendőrkapitányság vezetőjének címzett 0228.V.720/2010/119. számú átiratában 5 fő rendőr biztosítását kérte a végrehajtás foganatosításához.

A Marcali Rendőrkapitányság mb. vezetőjének 14040-807/2012. ált. számú tájékoztatása szerint a végrehajtó előzetes információval rendelkezett arról, hogy az ingatlanál nagyobb számban fognak megjelenni polgári jogi aktivisták, akik élőlánc létrehozásával kívánják megakadályozni a végrehajtást. Ezért megemelt létszámú rendőri erőt terveztek szolgálatra.

Tekintettel arra, hogy az ingatlant birtokba vevő személy a Marcali Rendőrkapitányság beosztottja, ezért az elsődleges intézkedéseket a Fonyódi Rendőrkapitányság állományában szolgálatot teljesítő 2 fő hajtotta végre, illetve a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság állományából igényeltek 6 főt, 3 szolgálati gépkocsival. Emellett a Marcali Rendőrkapitányság állományából 8 fő tartalékos képeztek 3 szolgálati gépjárművel, akik közlekedési ellenőrzést végeztek az említett ingatlantól távolabb.

Az ingatlanál kizárólag a Fonyódi Rendőrkapitányság állományából vezényelt 2 fő rendőr, a Marcali Rendőrkapitányság vezetője és a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság sajtószóvivője volt jelen. Miután a helyszínen megállapítást nyert, hogy a karhatalmi közreműködéshez a tartalékos erő bevonására nincs szükség, őket a későbbiekben egyéb napi szolgálati tevékenység ellátására osztották be a kapitányság illetékességi területén. Összesen tehát 4 rendőr vett részt a végrehajtás biztosításában 3 gépkocsival, amelyek közül kettő nem volt szolgálati jellegű.

A Fonyódi Rendőrkapitányság vezetőjének 14030-105/5-2/2012/P. számú tájékoztatása szerint állományából kizárólag két fő járőr vett részt az intézkedésben, 1 szolgálati gépkocsival.

A Szolgálati Szabályzat 37. §-ának már idézett (4) bekezdése szerint a szolgálati előjáró köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.

A panaszos által aránytalannak és megfélemlítőnek ítélt rendőri erő és rendőrségi gépjármű helyszínre való kirendelése a bírósági végrehajtó által közölt információ alapján – az intézkedés biztonságos és eredményes végrehajtása érdekében, illetve a közrend várható megzavarására tekintettel – arányos és indokolt volt.

A tartalékként bevont rendőri erők nem az ingatlan közvetlen környezetében, hanem attól távolabb látták el a részükre meghatározott egyéb szolgálati feladatot, ezért esetükben nem is beszélhetünk az intézkedés helyszínén való „jelenlétről”.

A fent kifejtettek alapján a panaszt e tekintetben is elutasítom.

3.) A panaszos álláspontja szerint a Marcali Rendőrkapitányság nem működhetett volna közre a végrehajtási eljárásban, mivel a végrehajtás megszüntetése iránti perben ellenérdekű fél, alperes. Ezért a Marcali Rendőrkapitányságnak az eljárásból való kizárását kellett volna kezdeményeznie.

A Fonyódi Rendőrkapitányság vezetőjének 14030-105/5-2/2012/P. számú tájékoztatása szerint a Marcali Rendőrkapitányság közvetett érintettsége miatt a megyei rendőrfőkapitány utasításba adta, hogy a végrehajtási eljárást független rendőri szervként a Fonyódi Rendőrkapitányság biztosítsa. Ennek megfelelően a Fonyódi Rendőrkapitányság Balatonlelle Rendőrőrs állományából 2 fő rendőr és 1 szolgálati gépkocsi volt az intézkedés helyszínére vezényelve. Ezen két rendőr konkrét feladatait a helyszínen lévő helyi rendőri vezető határozta meg. A kapitányságvezető tudomása szerint a végrehajtási eljárás biztosítását az említett két rendőr látta el.

A Fonyódi Rendőrkapitányság r. főtörzsőrmestere 14030-105/5-1/2012/P. számú jelentése alapján a Fonyódi Rendőrkapitányság vezetőjének utasítására jelent meg az panaszos házánál, mivel oda kilakoltatáshoz kértek rendőri segítséget. A biztosítást egy – szintén a Fonyódi Rendőrkapitányság állományába tartozó – r. zászlóssal együtt hajtotta végre 11:00 órától 14:30 óráig.

A Marcali Rendőrkapitányság r. zászlósa – 14040-100/1393/2011/megk. számú jelentése szerint – az adott napon 14:00 órakor, a Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály vezetőjének utasítására jelent meg egy másik r. zászlóssal együtt a panaszos ingatlanánál, hogy leváltsák a Fonyódi Rendőrkapitányság ott szolgálatot teljesítő két r. főtörzsőrmesterét.

A Marcali Rendőrkapitányság vezetőjének 14040-807/2012. ált. számú tájékoztatásából megállapítható, hogy a végrehajtás alá vont ingatlan a Marcali Rendőrkapitányság egyik beosztottjának tulajdonába került, egy korábban általa megkötött adásvételi szerződés révén. A bírósági végrehajtó rendőri közreműködést igénylő megkeresése kizárólag a végrehajtást elszenvedő nevét és az ingatlan címét tartalmazta, így a fenti körülményről a kapitányságvezető csak az említett rendőr szóbeli jelentéséből szerzett tudomást. Az érintettség tehát kizárólag a beosztotti állomány egy tagjának vonatkozásában állt fenn.

Az említett körülményre tekintettel a végrehajtási eljárást annak megkezdésétől – 11:00 órától – a Fonyódi Rendőrkapitányság állományba tartozó két rendőr biztosította. Leváltásukra a Marcali Rendőrkapitányság vezetőjének utasítására 14:00 órakor került sor, miután az eljárás érdemi része lezárult, és a panaszos, valamint a Magyar Polgári Jogvédő Mozgalom jelen lévő vezetője távoztak a helyszínről.

A rendelkezésre álló elsődleges információk alapján az ingatlannál nagyobb számú polgári jogi aktivista megjelenése volt várható, akik étlánc létrehozásával kívánták megakadályozni a végrehajtást. Ez a körülmény – felvetve a rendőri intézkedés és az arra vonatkozó utasításadás szükségességét – indokoltta tette a Marcali Rendőrkapitányság vezetőjének a helyszínen való személyes jelenlétét, illetve az állományába tartozó rendőri erőknek az ingatlan tágabb környezetében való készenlétben tartását.

A kizárás az elfogulatlan eljáráshoz fűződő érdek biztosítója. Az Rtv. 13. §-a szerint „*A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.*”, ugyanakkor az Rtv. nem tartalmaz kizárásra vonatkozó szabályokat a rendőri intézkedésekkel kapcsolatban. A hatályos eljárásjogi törvények vonatkozó rendelkezéseit alapul véve a Marcali Rendőrkapitányság intézkedésből való kizárása akkor lett volna indokolt, ha a szerv jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érintette volna, vagy ha a kizárási ok magával a rendőrkapitányság vezetőjével szemben merült volna fel.

Az érintettség azonban kizárólag a rendőri szerv egyik tagjának vonatkozásában állt fenn, aki jelentette is ezt a körülményt. Ennek ellenére intézkedés történt a Fonyódi Rendőrkapitányság járőreinek átrendelésére. A végrehajtási eljárás biztosításában a Marcali Rendőrkapitányság vezetője, illetve állományának tagjai nem vettek részt, azt semmilyen módon nem befolyásolták, a panaszossal szemben intézkedést nem fogadosítottak.

A panaszt kivizsgálva nem merült fel olyan körülmény, amelyből akár a legkisebb mértékben elfogultságra lehetne következtetni az illetékes rendőri szerv részéről. Álláspontom szerint a végrehajtási eljárásban történt rendőri közreműködés során nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, ezért a panaszt elutasítom.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában megállapította, hogy a marcali rendőrök jelenléte nem felelt meg az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) által kidolgozott – és a Panasztestület által ilyen esetekre alkalmazott – „objektív” pártatlansági tesztnek, ami a panaszos oldalán alapjogsérelmet, egészen pontosan a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezte még akkor is, ha a panaszossal szemben konkrét intézkedésre végül nem került sor.

Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Római Egyezmény 6. Cikkének rendelkezéseit a panasz tárgyát képező eljárás során álláspontom szerint nem lehetett alkalmazni, illetve figyelembe venni, mert a kérdéses jogszabályhely a tisztességes tárgyaláshoz való jog, illetve ezen belül a bírói elfogulatlanság kereteit határozza meg. Az intézkedő rendőröknek az Rtv. rendelkezéseit kellett alkalmazniuk a helyszínen, és nem volt tőlük elvárható, hogy egy nemzetközi szerződésben található, a bírói tevékenységre vonatkozó rendelkezéshez fűződő nemzetközi bírósági gyakorlat figyelembevételével járjanak el. Mindezzel összefüggésben hangsúlyozandó, hogy a Római Egyezmény 6. Cikkének alkalmazása során kidolgozott pártatlansági tesztek kifejezetten a bírói hatalmi ág működéséhez kötődnek. Tekintettel arra, hogy a rendőrök a végrehajtás helyszínén nem ítélezési, hanem végrehajtási feladatokat láttak el, tevékenységük eltérő megítélés alá eshet a bírók eljárásához képest, különös tekintettel arra, hogy az Rtv., valamint a végrehajtási jogi jogszabályok rendkívül szűk mérlegelési lehetőséget biztosítanak a rendőrök számára a végrehajtási cselekményeknél történő közreműködéssel kapcsolatban. Mérlegelési jogkör hiányában nem merülhet fel részrehajlás az intézkedő személyek oldalán; elmarasztalásuk legfeljebb akkor kerülhet szóba, ha a végrehajtás során történő közreműködésükkel összefüggésben valamely konkrét jogsértést lehet kimutatni – ilyen konkrét jogsértésre azonban maga a panaszos sem hivatkozott.

A Panasztestület megállapításával ezért a fentiekben, valamint a határozat III. pontjának 3. alpontjában kifejtettek szerint nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése¹, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein² alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) pontja, 109. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (2) bekezdése, 13. §-a, 15. §-a, 39. §-a, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6) és (7) bekezdései;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 37. §-a;
- a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 5. §-a, 45. § (1) bekezdése.

Budapest, 2012. augusztus „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**

¹ Rtv. 92. § (1) bekezdése:

„Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

² Rtv. 93/A. § (6)-(7) bekezdései:

„(6) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”